

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă R E

18 martie 2022

Nr. 54/4

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte	Pulbere Ruxanda
Membrii	Mânăscurtă Igor Midrigan Pavel

examinând în ședință închisă contestația declarată de către administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1555s-2187p/m din 13 ianuarie 2022, emise pe marginea sesizărilor depuse la 16 decembrie 2021 și 21 decembrie 2021 asupra acțiunilor judecătorilor Cobăneanu Ala, Pitic Mariana, Mardari Dumitru, Filincova Svetlana, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie de la Curtea Supremă de Justiție,-

C O N S T A T Ă :

1. Argumentele sesizării.

În adresa Consiliului Superior al Magistraturii au parvenit două sesizări înaintate de administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual, una remisă după competență, conexe ulterior într-o procedură, prin care s-a solicitat examinarea acțiunilor judecătorilor Cobăneanu Ala, Pitic Mariana, Mardari Dumitru, Filincova Svetlana, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie de la Curtea Supremă de Justiție prin prisma comiterii de către aceștia a abaterilor disciplinare.

În motivarea sesizărilor a indicat dezacordul cu acțiunile magistraților menționați la adoptarea unor acte judecătorești de dispoziție în cauza civilă nr.2rac-270/21 la cererea ÎCS "Boyaros" SRL împotriva ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, intervenienți accesorii, BC "Energbank" SA, ÎCS "GNF Furnizare Energie" SRL, ÎM "Moldcarton" SA, cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Autorul a indicat că, încheierea emisă la 03 noiembrie 2021 privind admisibilitatea recursului declarat de ÎCS "Boyaros" SRL, reprezentată de avocatul Filat Cristina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, este vădit nefondată din moment ce actul de contestare nu conținea *de jure* nici unul din temeiurile prevăzute de art.432 din Codul de procedură civilă, or simpla citare de către recurent a normei legale prevăzute de art.432 alin.(2) lit.c) din Codul de procedură civilă, în viziunea autorului sesizări, este doar un tertip formalist – *de facto*, în cuprinsul cererii de recurs acest temei nu a fost cu nimic susținut. De asemenea, a susținut autorul, nici interpretarea eronată a legii de către instanța de apel n-a fost demonstrată, fiind reabordat, în mod inadmisibil, doar fondul cauzei.

În continuare, la 17 noiembrie 2021, prin decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, în componența judecătorilor vizați, s-a decis admiterea recursului, cu casarea deciziei instanței de apel din 26 mai 2021 și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

A considerat autorul că, decizia instanței de recurs din 17 noiembrie 2021 a fost pronunțată cu încălcări grave ale normelor procedurale.

Prin urmare, a susținut că, contrar prevederilor art.442 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs a admis probe noi, fiind astfel, acceptată anexarea la materialele

dosarului a unor noi dovezi prezentate de partea recurentă, cărora, potrivit textului deciziei, nu s-a dat o careva apreciere, deși, conform art.119¹ și art.122 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs urma să le restituie recurentului, ca fiind inadmisibile.

Deci, autorul sesizării a considerat că, prin admiterea anexării la materialele cauzei a unor probe inadmisibile, instanța de recurs a încălcat vădit normele procedurale, favorizând în mod evident recurentul, care nu a administrat aceste probe în condițiile legii și era decăzut de acest drept.

A mai relevat autorul că, decizia instanței de recurs din 17 noiembrie 2021, contrar prevederilor art.432 alin.(5) din Codul de procedură civilă coroborat cu art.442 alin.(1) din Codul de procedură civilă, s-a bazat pe un temei neinvocat de recurent, or, în considerare pot fi luate din oficiu doar temeiurile stabilite la art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă.

Autorul și-a manifestat regretul față de faptul că prin asemenea încălcări ale colegiilor Curții Supreme de Justiție, a fost casată o decizie perfect valabilă a instanței de apel din 26 mai 2021, dosarul nr.2ac-167/20, a fost sfidată ordinea de drept a statului și au fost încălcate drepturile ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, inclusiv dreptul la un proces echitabil.

Finalmente, administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual, a solicitat inițierea procedurii de verificare și constatate a faptelor de abateri disciplinare, în vederea tragerii la răspundere a magistraților culpabili de comiterea încălcărilor menționate *supra* în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.b) și/sau lit.c), art.6, art.19, art.36, art.37 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Cobăneanu Ala, Pitic Mariana, Mardari Dumitru, Filincova Svetlana, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie de la Curtea Supremă de Justiție prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 1555s-2187p/m din 13 ianuarie 2022, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual, pe motiv că din probele administrate, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, nefiind stabilite careva temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorii vizați a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 1555s-2187p/m din 13 ianuarie 2022, administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual a declarat contestație și, reiterând în detaliu circumstanțele de fapt invocate în sesizare, și-a manifestat dezacordul cu decizia data și constatările reținute de inspectorul-judecător.

Astfel, a indicat că inspectorul-judecător nu s-a expus asupra încălcărilor în legătură cu acceptarea probelor de instanța de recurs, contrar prevederilor art. 442 alin.(1) și art. 191¹ ale Codului de procedură civilă, emițând o decizie pârținitoare și contradictorie.

Astfel, a solicitat admiterea contestației, anularea deciziei Inspecției Judiciare și remiterea cauzei acesteia pentru verificări suplimentare.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 "Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor".

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 ” *Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă*”, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menționată ” *Completele de contestație decid respingerea contestației ca neîntemeiate*”.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că ” *Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă*”.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide că contestația declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Completul de examinare a contestațiilor reține că, din materialele cauzei se constată indubitabil că, petiționarul, nu este de acord cu constatările Inspecției judiciare potrivit cărora nu s-a constatat o bănuială rezonabilă a comiterii de judecătorii vizați a abaterii disciplinare prevăzută de art.4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, criticile fiind bazate în special pe faptul acceptării de către instanța de recurs a unor probe suplimentare, contrar prevederilor art. 442 alin.(1) și art.122, 191¹ ale Codului de procedură civilă.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor consideră necesar să menționeze că va analiza motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze.

Potrivit deciziei Inspecției judiciare, inspectorul judecător a motivat neconstatarea în acțiunile judecătorilor vizați a abaterii disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) b) și c) din Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor prin faptul că, nu a fost probată adoptarea unor hotărîri judecătorești ilegale, prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale ÎCS ”Premier Energy Distribution” SA, precum și prin faptul că nu poate fi stabilită incompetența judecătorului prin analiza unei singure hotărîri sau unei singure măsuri procesuale. Or, competența profesională este o chestiune evaluată la momentul selectării candidaturii pentru funcția de judecător, respectiv pe parcursul carierei și se face de Colegiul de evaluare, dar nu de Colegiul disciplinar.

Completul de examinare a contestațiilor reține că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară în cazul în care în urma verificării argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii unei abateri disciplinare de către judecător, iar pentru a reține săvârșirea abaterii disciplinare, urmează a se stabili dacă este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive, inclusiv latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui din aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară.

Cu privire la acest aspect, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, potrivit art. 4¹ alin.(1) Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 ” *se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective*”.

Conform alin.(2) a aceleiași norme ” *se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme*”.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, grava neglijență, este considerată aplicabilă atunci când diligența necesară în desfășurarea unor proceduri este grav încălcată, atunci când nu sunt aplicate chiar și cele mai simple și evidente raționamente și atunci când nu s-a luat în considerare ceea ce ar fi fost evident pentru oricine, iar rea-credința presupune distorsionarea conștientă a dreptului, fiind o eroare evidentă și conștientă.

Prin urmare, răspunderea disciplinară poate fi atrasă numai de greșelile care au un caracter evident, neîndoielnic și lipsite de orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Aplicând acest criteriu obiectiv la segmentul de activitate pe care îl presupune îndeplinirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de îndeplinire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

Important la caz sunt prevederile art. 118 alin.(3) Cod de procedură civilă, potrivit cărora *” circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate ”.*

Totodată, în temeiul art. 26 alin.(2)-(3) Cod de procedură civilă, ”instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, **crează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.** Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin **crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încît nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă”.**

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor, reținând suportul probatoriu, din care urmează cu certitudine că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs a verificat legalitatea hotărârii atacate în limitele invocate în recurs, fără a administra dovezile noi, or, acestea n-au fost apreciate de către instanța de recurs din motiv că n-au fost obiect de studii în instanța de apel, conchide temeinicia constatărilor inspectorului-judecător în sens că, nu a fost constatată adoptarea unor hotărâri judecătorești ilegale, prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale ÎCS ”Premier Energy Distribution” SA.

În acest sens, Completul de examinare a contestațiilor, menționează că, potrivit actului judecătoresc din speță, probele anexate la recurs urmează a fi apreciate prin prisma art. 191¹ ale Codului de procedură civilă de instanța de apel conform art. 372 Cod de procedură civilă, or, din materialele cauzei nu urmează că acestea au fost acceptate de instanța de apel, ca urmare a examinării recursului.

Totodată, Completul de examinare a contestațiilor subliniază că inspectorul-judecător întemeiat a concluzionat imposibilitatea stabilirii incompetenței judecătorului prin analiza unei singure hotărâri sau unei singure măsuri procesuale.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor ține cont de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile care urmează a fi adoptate. Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

În această ordine de idei, în raport cu cele invocate în contestație, materialele cauzei, Completul de examinare a contestațiilor ajunge la concluzia, că decizia adoptată de inspecția judiciară este una legală și întemeiată, careva temeii legal de a o anula lipsește.

Astfel, în lipsa constatării cărorva fapte ce ar indica că, în acțiunile judecătorilor Cobăneanu Ala, Pitic Mariana, Mardari Dumitru, Filincova Svetlana, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie de la Curtea Supremă de Justiție, există elemente ale abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, fapt ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiate.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația declarată de către administratorul ÎCS "Premier Energy Distribution" SA, Jose Luis Gomez Pascual împotriva Deciziei Inspekției judiciare nr. 1260s-1794p/m din 31 decembrie 2021, emise pe marginea sesizărilor depuse la 25 octombrie 2021, 26 octombrie 2021 și 02 noiembrie 2021 asupra acțiunilor judecătorilor Cobăneanu Ala, Pitic Mariana, Mardari Dumitru, Filincova Svetlana, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie de la Curtea Supremă de Justiție.

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte	/semnătura/	Pulbere Ruxanda
Membrii	/semnătura/	Mânăscurtă Igor
	/semnătura/	Midrigan Pavel